

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זלמן	שם פרטי: שרה
----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: איציקוביץ	בלועזית Itzikovich	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סוריקה	בלועזית Surika	מין: ז / נ תאריך לידה: 23.9.1933
מקום לידה (ישוב, מחוז): יאסי	בלועזית Yassi	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: רחמיאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: מירים	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: יאסי	בלועזית Yassi	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה: דרור הבנים
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): יאסי ברומניה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: יאסי	תאריך השחרור: 5.5.1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: בוקרשט ווינה	שנת עליה: 1963	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

היינו שבעה ילדים. היה בסדר, אך היינו עניים. אבי יצא עם עגלה וסוס להעביר סחורות ממקום למקום, ע"ס בקשה של עוברים ושבים. לא תמיד היה צורך בעבודתו, ולכן היו ימים שלא היה אוכל על השולחן.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

היה לנו מאוד קשה במלחמה – היו הפצצות ונאלצנו לשבת הרבה זמן בתעלות שכוסו בפח ובחול. לפעמים היה גשום, לפעמים היה מזג אוויר יפה, אך תמיד נשארנו בקרבת השוחות. ידענו שמי שיתרחק משם – ייהרג! ראינו איך העבירו את הגברים לרכבות. מאוחר יותר יצאה הוראה לשלוח גם נשים וילדים לטרנסניסטריה, לעבודות כפיה במחנה הסגר. היינו ילדים עניים ולא ממש ידענו מה מתרחש סביבנו. כל שידענו הוא שיש מלחמה. לאחר שאבי נלקח לרכבות למשך מספר ימים, הוא שרד זאת יחד עם ילד נוסף. שאר 200 האנשים מחנק או התייבשות. לאחר היציאה מהרכבת, נאלץ אבי להתחזות למת בין המוני המתים וכך ניצל. אחיו של אבי מת מהתייבשות, לאחר שאבי נאלץ להציע לו לשתות את השתן שלו (של אבי) כדי להינצל.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

לאחר המלחמה סיימתי בית ספר יסודי (חמש שנות לימוד) בשנת 1950. התחלתי לעבוד במפעל חוטים "פילטורה" בבוקרשט. שם חייתי כשנה וחצי ולמדתי את המקצוע. אחר כך חזרתי ליאסי לעבודה במפעל בדים גדול מאוד. במפעל זה הכרתי את בעלי קארול, ובשנת 1952 נישאנו. לאחר כשנה, בגיל 20, נכנסתי להריון וילדתי את בתי פרידה. בשנת 1955 ילדתי את בני אליאס.

נא ספרי/י על חיך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

לצערי לא למדתי את השפה, אך אני יודעת לקרוא. לימודים אחרים לא למדתי. כשהגעתי לארץ בשנת 1963, נשלחנו לשיכון בלוד. אחרי 12 שנה עברנו לרחוב בן גוריון בלוד. יש לי ארבעה נכדים, אחד מבני ושלושה מבתי, וארבעה נינים. אנחנו בקשר טוב מאוד – הם חלק מבשרי ודמי.